

FYLKESMANNEN I AUST-AGDER

Hjemmeside: <http://fylkesmannen.no/AA> E-post: postmottak@fmaa.no

Det kongelige Justis- og politidepartement
Postboks 8005 Dep

0030 Oslo

JUSTISDEPARTEMENTET	
27 DES 2005	
SAKSNR.:	200504026
AVD/KONT/BEH:	LOV / EO / Hi
DOK.NR.	120
ARKIVKODE:	

Deres ref.
/ 07.07.2005

Vår ref. (bes oppgitt ved svar)
Sak nr. 2005/3246 / EHA
Ark. nr. 750

Dato
20.12.2005

HØRING - NOU 2005: 8 LIKEVERD OG TILGJENGELIGHET

Fylkesmannen viser til høring - NOU 2005:8 Likeverd og tilgjengelighet av 07.07.2005.

Utredningen er stor og omfattende, og vi velger derfor bare å peke på noen momenter som anses viktige fra vårt ståsted.

Innledningsvis gir vi uttrykk for at vi støtter en egen lov mot diskriminering på grunnlag av nedsatt funksjonsevne. Denne vil etter vår mening være et viktig virkemiddel i en langsiktig holdningsendring på ulike samfunnsområder.

Særlov – bestemmelser inn i eksisterende lover

Her har utvalget valgt en både – og løsning. I utgangspunktet mener fylkesmannen at for å få best mulig gjennomslagskraft bør bestemmelser om diskriminering inn i de enkelte særlover. Dette gjelder primært plan- og bygningsloven og arbeidsmiljøloven. Her eksisterer bestemmelser om diskriminering fra før, men utvalget ønsker ikke å inkludere forbud mot diskriminering av mennesker med nedsatt funksjonsevne i tillegg. Fylkesmannen mener at forbudet mot diskriminering på grunnlag av nedsatt funksjonsevne bør inn i disse lovene. De som forvalter lovene vil i større grad være oppmerksom på også denne gruppa ved at lovteksten utvides. En generell lov vil i mindre grad "huskes på" av aktuelle saksbehandlere i offentlig forvaltning. Fylkesmannen mener at områdene arbeid og bolig er så viktige og sentrale for store grupper at nettopp disse lovene bør inneholde en slik bestemmelse.

Diskriminering – tilgjengelighet

Utvalget drøfter sammenhengen mellom diskrimineringsregler og regler om tilgjengelighet. Disse henger nøye sammen slik utvalget skriver på s. 147: *"For mange mennesker med nedsatt funksjonsevne vil tilretteleggingsplikten i praksis kunne utgjøre den viktigste delen av diskrimineringsbeskyttelsen."* Mange flere enn dem vi til daglig definerer som personer med nedsatt funksjonsevne vil nyte godt av tilgjengelighetsplikten, og målet om universell utforming gjelder oss alle i kortere eller lengre perioder av livet. I så måte vil universell tilrettelegging av både ute- og innearealer minske den nedsatte funksjonsevnen for mange mennesker uten at man må gjennomføre særskilte tiltak. Forslaget om ulike krav til utbyggere, for eksempel om livsløpsstandard, er derfor viktig. Det bør også vurderes gunstigere låne/tilskuddsordninger fra Husbanken/Startlån der byggherrer velger å bygge med livsløpsstandard.

Arbeidsliv

Tross sterke politiske signaler om arbeidslinja og arbeid som en menneskerett, er utstengning og utstøting av store grupper fra ordinært arbeidsliv en av de største utfordringene vi står overfor. Det er derfor særlig viktig at lovverket også støtter opp om den inkluderingslinja som politikerne ønsker. Organisatoriske endringer som NAV reformen vil sannsynligvis påvirke denne utviklingen. En positiv utvikling er også avhengig av hvilke økonomiske incitamenter det offentlige tilbyr arbeidsgivere for at personer med nedsatt funksjonsevne kan bli værende eller komme inn i arbeidslivet. Det er et stort antall mennesker i spennet mellom de arbeidstakerne som primært etterspørres i dagens arbeidsliv og den gruppa som trenger dagtilbud fra det offentlige. Målet må være at denne gruppa blir minst mulig, men da må det i tillegg til lovregler også følges opp på mange andre samfunnsområder. Vi vet at ikke minst offentlig forvaltning har mye å "ta igjen" i forhold til å ansette mennesker med nedsatt funksjonsevne. I så måte er klare bestemmelser i arbeidsmiljøloven et viktig virkemiddel i tillegg til den foreslåtte diskrimineringsloven.

Lov om sosiale tjenester

Fylkesmannen mener forslaget om utvidelse av ordningen med personlig assistent er interessant, men mener dette kan skape uklare situasjoner. Det bør ikke legges opp til at det offentlige i større grad skal overta arbeidslederfunksjonen, men at dette må ivaretas av hjelpeverge/verge eller en annen fullmektig på vegne av bruker. For øvrig mener fylkesmannen at øvrige tjenester etter § 4-2 a i sosialtjenesteloven i større grad kan tilpasses det individuelle behov slik at dette er et godt alternativ til BPA ordningen.

Lovhjemling av dagtilbud er viktig, men fylkesmannen er opptatt av at kommunene ikke skal få flere lovpålagte oppgaver uten økning av økonomiske overføringer. Dagtilbud bør også sees i sammenheng med arbeid for sosialhjelp, og som sådan ikke bare gjelde kronisk funksjonshemmede, men også omfatte personer i en kvalifiseringsfase i forhold til arbeidslivet/Aetats tilbud.

Med hilsen

Hjalmar I. Sunde

Ester Hassel
Ass.dir
sosial- og helseavd.